

Bilag 2.

Fra Styrelsen for „Danſk Kvindefamfund“ har Udvalget modtaget følgende Skrivelse:

„Den 15de December f. A. afholdt „Danſk Kvindefamfund“ et offentligt Møde her i Byen til Drøftelse af de af Justitsministeren i Landsthinget fremsatte Forſlag om Underholdningsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteſkab m. m. ſamt om Tilſyn med Pleiebørn. I Forhandlingen, der indlededes af Byfoged Emil Jürgensen fra Randers, deltog de Herrer Rancelliraad Henriques, Beſtyrer af Frederiksberg Fattigvæſen, Overlæge ved den kongelige Fødsels- og Pleieſtiſtelse, Profeſſor, Dr. med. Stadfeldt, Fuldmægtig i Kjøbenhavns Magiſtrat. cand. jur. Bentzen, Landsthingsmand Oveſen, Folkethingsmand Schrøter, Paſtor Hoſtrup m. fl. Efter at have overveiet Sagen med lærligt Henſyn til de paa dette Møde ſaldne Udtalelſer, tillader Styrelsen for „Danſk Kvindefamfund“ ſig herved for den høie Rigsdag at udtale ſom ſit Duſte, at der i de ovennævnte Lovforſlag om Underholdningsbidrag til Børn, avlede udenfor Ægteſkab m. m., maatte blive indført Endringer, ſigtende til: 1) udtrykkelig at fremhæve, at Faderens Forførgelsespligt hæves mod det uægte Barn ſelv, eller i alt Fald mod Enhver, der underholder det uafhængig af Moderen; 2) at § 2 affattes ſaaledes, at den ikke giver Anledning til Miſforſtaaelse for det Tilfælde, at Foſteret ikke kommer levende til Verden; 3) at Underholdspligten gaar over paa Faderens Bo, ogſaa naar der er Enke eller ægte Børn, dog med fornødent Henſyn til diſſes berettigede Krav; 4) at Moderen ſkal kunne forlange det Faderen paalaagte Underholdsbidrag udbetalt forud af ſin egen Opholdskommune, ſelv om hun i Anledning af ſit Svangerskab eller Barnets Fødsel, Daab eller Begravelse har modtaget Hjælp af det offentlige Fattigvæſen, og uden Henſyn til, hvor Faderen bor eller opholder ſig, ſamt 5) at det efter den nugældende Lovgivning tvivlsomme Spørgsmaal, om Faderens Forældremagt efter Moderens Død afgjøres derhen, at han ikke har nogen ſaadan, medmindre han har fuldlyſt Barnet, eller det er blevet opdraget hos ham. Idet vi altsaa udbede os den lovgivende Magts Opmærksomhed for vore ovenfor udtalte Ønſter, hvis Begrundelse formentlig ligger i deres Indhold, hvis Betydning er klar og hvis Nækkevidde er let overſkuelig, ſkulle vi ſamtidig udtale det Haab, at de maa kunne indbefømmes uden at lægge det nævnte Lovforſlags Tilendebringelse i indelværende Rigsdagsſamling nogen Hindring i Veien, thi ſaavel dette ſom Lovforſlaget om Tilſyn med Pleiebørn indeholde efter vor Opfattelse ſaa værdifulde Fremſkridt i Forhold til det Beſtaaende, at vi meget vilde ønske dem ſnareſt mulig ophøjede til Love. Dette er ogſaa Grunden til, at vi har fundet det rigtigt for Tiden at tilbageholde de mere vidtgaende Ønſter, ſom vi nære med Henſyn til en fuldt retfærdig Lovordning paa dette Omraade, ſaaſom med Henſyn til 1) at lægge Faderens Stand og Wilkaar til Grund for Underholdsbidragets Størrelſe; 2) at ophæve det for den ſgl. Fødsels- og Pleieſtiſtelse gjældende Privilegium med Henſyn til hemmelig Fødsel, ſamt 3) at give det uægte Barn Ret til at bære Faderens Navn og Arveret efter ham og fædrene Brønder“.